

EĞİTİMDE DİJİTALLEŞME ÇAĞI

Araştırma Makalesi / Research Article

SÜRER, G.,A. (2020). Eğitimde Dijitalleşme Çağı,
Kapadokya Eğitim Dergisi, 1(1)

Geliş Tarihi: 05.06.2020

Kabul Tarihi:22.06.2020

Ali Gökhan SÜRER

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Coğrafya

18024200005@nevsehir.edu.tr

ORCID No: 0000-0002-2199-0432

ÖZ

Araştırmamızda her alanda kendini yakından hissettiren dijitalleşmenin yaşadığımız hayatın artık bir parçası haline geldiğine değinilmiştir bununla birlikte dijitalleşmenin tanımına yer verilmiştir. Buna bağlı olarak eğitim-öğretim alanında dijitalleşme sürecine ilk adım olarak okullarda kurulan bilgisayar laboratuvarları, projeksiyon kullanımı eğitimin dijitalleşme sürecinin başlangıcını oluşturmaktadır. Sürecin devamında FATİH projesiyle akıllı tahta kullanımı yaygınlaşmış ve bu proje kapsamında Eğitim Bilişim Ağı (EBA)'nın eğitime kazandırdıklarına değinilerek bu doğrultuda öğretmene ve öğrenciye düşen görevin sorumluluğunun farklılaştığı, geleneksel eğitim modelinin geride kaldığı belirtilmiştir. Araştırmamızda ki amacımız dijitalleşmenin eğitim-öğretim alanındaki yarattığı fırsat eşitliğidir. Eğitimin artık sadece okul, üniversite gibi ortamlarda değil, buralardan otonom hale gelerek evden veya ihtiyaç duyulan her yerden eğitime devam edilebileceği açıklanmıştır. Yaşanan pandemi (covid-19) döneminde tüm dünya evlere kapanmış ve dijital ortamlar ile dış dünya ile bağlantı sağlanmıştır. Eğitim ve öğretime internet aracılığıyla EBA üzerinden derslere devam edilmiştir. Tüm yaşananlar gösteriyor ki dünyada dijitalleşme, yaşamı daha da kapsayarak ilerlemekte ve gelecek zamanlarda kendini güncellemeyen, dijital okuryazarlığa hâkim olamayan bireyler gerek eğitim alanı gerekse diğer alanlarda sorun yaşamaları kaçınılmaz olacaktır. Dolayısıyla dijitalleşme çağı başlamış ve dijital ortamlar geçmiş dönemlere göre eğitimde kendisini daha yakından göstermekte ve etkisini hissettirmektedir.

Anahtar Kelimeler: EBA, Dijitalleşme, Fırsat Eşitliği, Eğitim, Pandemi.

THE AGE OF DIGITALIZATION IN EDUCATION

ABSTRACT

In our research, it is mentioned that digitalization, which makes us feel closely in every field, has become a part of the life we live in. However, the definition of digitalization is included. Accordingly, as a first step towards the digitization process in the field of education, computer laboratories, the use of projection, is the beginning of the digitization process of education. In the continuation of the process, the use of smart board has become widespread with the FATİH project, and it has been stated that the responsibility of the Education and Information Network (EBA) has brought to the education and the duty of the teacher and the student has been differentiated and the traditional education model has been left behind. Our aim in our research is the equal opportunity created by digitalization in the field of education. It has been explained that education can be continued not only in environments such as schools, universities, but also by becoming autonomous from these places and continuing education from home or wherever it is needed. In the period of the pandemic (covid-19), the whole world was closed to houses and a connection was established with digital media and the outside world. Education and training continued through the internet through EBA. All the

experiences show that digitalization in the world is progressing by covering the life even more, and individuals who do not update themselves in the future and cannot master digital literacy will have inevitable problems both in education and in other fields. Therefore, the age of digitalization has begun and digital environments show themselves more closely in education compared to previous periods and make their impact felt.

Keywords: EBA, Digitalization, Education, Pandemic.

1. GİRİŞ

Teknoloji hayatın her alanında, yaşamı kolaylaştıran, her türlü araç ve gereçlere verilen addır. Tarımdan, sanayiye, ticaretten, bankacılığa, sağlıktan savunmaya, eğitimden bilime, spordan eğlenceye aklımıza gelebilecek her alanda teknolojinin imkânlarından faydalanırız. Günümüzde teknolojinin ulaşmadığı ve teknolojik ürünleri kullanmadığımız neredeyse tek bir alan dahi kalmamıştır. 1936 yılında gerçekleştirilen ilk programlanabilir bilgisayar bugünkü anlamda dijitalleşme için başlangıç kabul sayılabilir (Şahinaslan, 2020:32).

Teknolojideki yenilikler birçok alanda olduğu gibi, eğitimde de gerçekleşmektedir. Eğitim alanı, bu teknolojik yeniliklerle birlikte hızla değişmektedir. Eğitimde kullanılan araç ve gereçlerin, teknolojide gerçekleşen bu yeniliklere bağlı olarak yenilenmesi, günümüz ihtiyaçlarını sağlayabilir duruma gelmesi muhtemeldir. Bu denli bir gelişim ortamı içinde eğitime dijital bir yüz kazandırma gereği doğmuştur. Günümüzde teknolojik imkânlardan yararlanmayan eğitim, çağın gereksinimlerine ve beklentilerine yanıt verememektedir (Karasar, 2004:117).

İnternetin hayatımıza girmesiyle birlikte bilgiye erişimde kolaylaşmıştır, elektronik kitaplar, dijital özel ve halk kütüphaneleri, dijital ansiklopediler, makaleler, bloglar ve web sayfaları, bilgi alışverişine imkân tanıyan tartışma forumları bir tık kadar yakınımızdadır. Bu dijital dönüşüm bilgiye erişimi ve bilginin paylaşımını esaslı şekilde değiştirmektedir. Dünyada dijital dönüşüm bu denli hızlı gerçekleşirken okullar bu hıza yetişmekte zorlanmaktadır. Yapılan hemen hemen tüm araştırmalar öğretimin yüzyıllardır değişmediğini, sınıf ortamının ve sınıfa ait bileşenlerinin hala aynı olduğunu, mekânın, öğretmen-öğrenci ilişkisinin, öğretmen merkezli yaklaşımın hiç değişmediğini kanıtlar niteliktedir. Fakat dünyadaki dijital alanda hızlı değişimler sınıf ortamını mekânsal açıdan farklı bir noktaya taşımıştır. Geleneksel öğrenen-öğreten arasındaki hiyerarşi artık kaybolmaya başlamıştır. Öğrenenlerin bilgiye hızlı erişimi öğretmenin transfer edici rolünü elinden almaktadır. Bilginin zenginliği ve herkesçe erişilebilir olması öğretmeni diğer öğretmenlerle, öğrenme kaynaklarıyla ve başkalarıyla kıyaslanabilir hale getirmiştir (Taşkiran, 2017:98).

Yaşadığımız çağda, zaman unsuru ön plana çıkmaktadır. Her alanda olduğu gibi bilgiye de hızlı bir şekilde ulaşmak, toplumlar ve bireyler açısından büyük önem taşımaktadır. Bilgiye ulaşmadaki kolaylıklar, dijital ortamda eğitimi desteklemiş uzaktan eğitim uygulamaları önem kazanmıştır (Çallı, Torkul ve İşman, 2014:1).

Bilişim teknolojilerinde yaşanan gelişmelerin eğitim alanında daha etkin kullanılması bir gereklilik olmuştur. Gelişmelere ayak uyduramayanlar birçok problemle karşılaşmışlardır. Bu problem durumu şunu açıkça ortaya koymaktadır: Günümüz eğitim sisteminin, eğitim teknolojilerini kullanmadan eğitim gerçekleştirmesi neredeyse imkânsız görülmektedir (Sarsıcı, Çelik, 2019:340).

Bu çalışmada amaç, endüstri 4.0 ile yaşanan teknolojik gelişmelerin diğer alanlarda olduğu gibi eğitim-öğretim alanına da daha sıklıkla girmesini sağlamak ve buna paralel olarak giderek önem kazanan dijitalleşme sürecinin insan yaşamındaki yerini ve etkisini ortaya koymaktır. Mekândan

bağımsız şekilde gerçekleşebilecek olan eğitim sürecinin, öğretene ve öğrenen arasındaki rolün farklılığına dikkat çekmektedir. Araştırmamızda tarama modeli kullanılmıştır.

2. DİJİTALLEŞME

Dijitalleştirme; “Analog materyalin bilgisayarda depolanması amacıyla sayısal formata dönüştürülmesi işlemi” şeklinde ifade edilmektedir (Karakaş ve ark, 2009:39). Bilgilerin, belgelerin, kitapların ve dergilerin günümüzde artık elektronik bir ortama yüklenmesiyle birlikte dijitalleşmenin etkisinden söz edebilmekteyiz. Bu sayede erişime farklı boyutlar kazandırılmakta erişim kısıtlamaları ortadan kalkmaktadır.

Dijitalleşme, insan varoluşunun ve gündelik hayatının tüm diyalektik unsurlarını potasında eritmektedir. Artık zaman, mekân, kimlik, benlik, iletişim, tüketim, üretim süreçleri ve olguları müstakil değerler değildir. Bunlar dijitalleşmeyle yeniden inşa edilenlerdir. Tüm taşınabilir, sabit ve giyilebilir teknolojiler gündelik yaşamın unsurlarında kendini görünür kılar. Bu görünürlük hem somut formasyonların yerine getirilmesinde hem de sosyo-zihinsel aktivitelerde belirgindir. Bilgilendirme ve haberleşmeye dayalı ağlar gündelik hayatı örgütlü bir sisteme çevirmiştir. Gündelik hayatın enformasyona dayalı dijitalleşmesini gerek devlet gerek özel sektör kurumlarının işleyişlerinde, ev merkezli çalışma düzenlerinde, sağlık hizmetlerinde, eğitim-öğretim ve sosyal hizmette, eğlence sektöründe ve gündelik hayatın işleyen mekanizmalarında aktif olarak görmek gittikçe sıradanlaşacaktır (Karakaş, 2019:54).

İnsanlık açısından 21. Yüzyıl teknolojik değişimlerin hız kazandığı çağdır. Bilgisayarların ortaya çıkması ve internetin sayesinde bilgiye erişimin kolaylaşmış ve teknolojik uygulamalar artık gündelik hayatın bir parçası haline gelmiştir. Bu süreç, çağın yeni medyası olan dijital medyayı aynı hızla hayatımıza sokmuştur. Günümüzde dijitalleşme olgusu insanları eğitimde veya farklı platformlarda çekmektedir. Aynı zamanda, birçok insana kolaylık sağlayan dijitalleşme en çokta erişim, iletişim gibi alanlarda kolaylıklar sağlamıştır Dolayısıyla bu durum eğitim-öğretim alanında da bir fırsat eşitliği yaratmıştır (Fermanoğlu, 2020:217).

3. EĞİTİMDE DİJİTALLEŞMENİN ÖNEMİ

21. yüzyıl teknolojiden bağımsız ele alamayız Teknolojinin sunduğu imkânlarla birlikte birçok alanda dijitalleşmeye gidilmektedir. Geçmiş dönemlerde yapılacak bir işin; ulaşım, erişim gibi alanlarında bir takım zorluklarla karşılaşılmaktaydı. Bu durumda sosyo-ekonomik düzeyi eşit olmayan bireylerde arasında da fırsat eşitliği yaratılmamaktaydı.. 21. Yüzyılda büyük oranda bu problemlerin aşıldığı, teknolojiye bağımlılığın arttığı ve fırsat eşitliğinin sağlandığını söyleyebiliriz. Dijital teknolojilerin gelişmesinden önce bütün işler el emeği ile birlikte yapılmaktaydı. Dijitalleşme, işlerin otonom bir şekilde yapılmasını sağlayarak veya dijitalleşme ile birlikte işler otonom bir şekilde yapılarak daha az iş gücü ile aynı işin yapılmasına imkân vermektedir (Bozkurt, 2019:9).

Bilgi ve iletişim teknolojileri günümüzde bilginin değerini arttırmıştır. Yazılımın maliyetinin azalması teknolojinin yaygınlaşmasında önemli rol oynamaktadır. Çok büyük miktarlardaki verinin ilgili veri ortamlarına kaydedilmesinin ekonomik olarak ucuzlaması yani sayısallaştırmanın maliyetinin düşmesi bilginin toplu depolarda (bulut) saklanması bilginin ekonomik olmasını ve güvende tutulmasını sağlamıştır.. Bilgi iletişim teknolojisinin gelişmeye devam etmesi ile dünyanın herhangi bir yerinde depolanmış bilgilere erişme ve büyük miktarda veriyi birleştirme ve çözümlene olanağı sayesinde başka insanların sahip olmadığı ve değer içeren yeni bilgileri

üretmek artık mümkün hale gelmiştir. Bilgi en önemli meta haline gelmiştir (T.C. Milli Eğitim Bakanlığı, 2013).

Günümüzde eğitim-öğretim alanında dijitalleşmenin getirdiği yenilikler ile geleneksel eğitim anlayışı geride bırakılarak eğitimde yeni bir döneme geçilmekte. bu sayede öğretmenlere yüklenen görev ve sorumluluklarda farklılaşmaktadır. Eğitimin sadece okul ortamında değil evlere taşınıp evden de eğitime devam edilebileceğini göstermektedir. Dijitalleşme mekân kavramını farklı boyutlara taşımış hatta eğitimi mekân kavramından bağımsız hale getirmiştir. Eğitimde mekân kavramı geçmiş dönemlerde okul içindeki, üniversite içindeki bir alanla sınırlıyken şuan eğitim; bireyin bulunduğu her yere taşınmakta ve sığmaktadır. Yüz yüze eğitim yerini dijital eğitim platformlarına bırakmaktadır Bununla birlikte eğitimde dijital dönüşümün gerçekleştirilebilmesi için öğrenmenin okulda veya sınıfta geçirilen süreyle sınırlı olmayan hayat boyu devam eden bir süreç olduğu kabul edilmelidir. Teknoloji, sınıflarda sunulandan çok daha geniş ve esnek bir öğrenme aracı sunarak eğitimin tüm paydaşları (öğretmen, veli, uzman, mentörler) arasında bağlantı kurmaktadır. Kişiselleştirilmiş, simüle edilmiş bir eğitim programının öğrencilere karmaşık sorunların çözümünde ve toplumsal sorunlar bağlamında daha yardımcı olacağı savunulmaktadır (Ataş, Gündüz, 2020).

Dünya yüzyıllardan bu yana birçok küresel bazı felaketlerle, sorunlarla ve salgın hastalıklarla geçmiş yüzyıllarda da karşı karşıya gelmiştir. Son günlerde yaşadığımız pandemi (covid-19) sebebiyle; tüm dünya evlere kapanmış iş sektöründen diğer tüm sektörler kadar olası senaryolara karşı alternatif yollar aranmıştır. Bunlardan birside eğitim-öğretim alanı olmaktadır. Eğitim öğretim alanı dijitalleşmenin sağladığı kolaylık ve imkânlar doğrultusunda bu süreçte öğrencileri Televizyon, EBA gibi platformlardan ders görmelerini sağlamış sınavlarda elektronik ortamlardan gerçekleştirilmiştir. Yaşanan bu durum bize dijitalleşmenin diğer tüm sektörlerde olduğu gibi eğitim alanında da büyük öneme sahip olduğunu göstermektedir Her ne kadar eğitimde yaşanan dijital dönüşüm dünya genelinde birçok ülkenin gündeminde olsa bile covid-19 salgını sebebiyle bu kadar kısa bir zamanda büyük çapta bir dönüşüm gerçekleştirmek için hiçbir ülkenin planı ve altyapısı hazır değildi (Akbulut, 2020:50).

Endüstri 4.0 getirdiği yenilikler eğitim alanında kendini göstermiştir. Eğitim öğretim faaliyetleri günümüzde artık farklı mekân ve zamanlarda, farklı araçlar kullanılarak olabilmektedir. Her yerde ve her zaman eğitim/öğrenim anlayışı hâkim olmuştur. Her birey kendi anlayış ve kavrayışı doğrultusunda uzaktan eğitim alabilmektedir (Öztemel, 2018:27).

4. EĞİTİMDE EĞİTİM BİLİŞİM AĞI (EBA)

FATİH Projesi ile gelen yenilikler arasında, içerik ayağı olarak kurulan EBA, zengin ve eğitici içerikler sunarak, öğrenci ve öğretmenlerin bilişim teknolojilerini entegre etmelerinde destek olan bir sistemdir. EBA, teknolojinin, eğitime entegrasyonu sürecinde anlaşılıp içselleştirilerek, öğrenci ve öğretmenler tarafından kullanılması gereken içerik havuzudur. EBA, okul ortamında, evde ya da dışarıda, zaman ve mekan sınırlaması olmaksızın her zaman her yerde kullanılabilen bir eğitim platformudur (Gerede, 2019:22).

Eğitimde FATİH Projesinin içerik ayağını oluşturan Eğitim Bilişim Ağı (www.eba.gov.tr), Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen çevrimiçi bir sosyal eğitim platformudur. Bu platformun amacı; okulda, evde kısacası ihtiyaç duyulan her yerde bilgi teknolojileri araçlarını kullanarak etkili materyal kullanımını destekleyip teknolojinin eğitime

entegrasyonunu sağlamaktır. EBA, sınıf seviyelerine uygun, güvenilir ve doğru e-içerikler sunmak için oluşturulup geliştirilmeye devam etmektedir.

Öğretmen ve öğrenciler başta olmak üzere eğitimin tüm paydaşları için tasarlanan EBA;

- Farklı, zengin ve eğitici içerikler sunmak, Bilişim kültürünü yaygınlaştırarak eğitimde kullanılmasını sağlamak,
- İçerikle ilgili ihtiyaçlara cevap vermek, Sosyal ağ yapısıyla kullanıcıların bilgi alışverişinde bulunabilmelerini sağlamak,
- Zengin ve gittikçe büyüyen arşiviyle derslere katkı sağlamak, Bilgiyi öğrenirken aynı zamanda yeniden yapılandırabilmek ve bilgiden bilgi üretmek,
- Bütün öğretmenleri ortak bir paydada buluşturarak eğitime el birliğiyle yön vermelerini sağlamak,
- Teknolojiyi bir amaç değil bir araç olarak kullanmak amacıyla tasarlanan sosyal bir eğitim platformudur (<http://fatihprojesi.meb.gov.tr/icerik.html> Erişim Tarihi. 01.06.2020).

EBA, FATİH Projesi kapsamında oluşturulan sosyal bir çevrimiçi eğitim portalı olarak tanımlanabilir. EBA ile Türkiye'deki okullarda öğrenci ve öğretmenlerin kullanımına yönelik olarak çevrimiçi eğitim ve paylaşım faaliyetlerinin yapılması amaçlanmaktadır (Ayan, 2018:12). Gelişen teknolojiye bağlı olarak eğitim alanında yapılan yeniliklerin hem öğrencilere hem de öğretmenlere büyük katkıları olmuştur ve olmaktadır. FATİH projesi kapsamında oluşturulmuş olan Eğitim Bilişim Ağları (EBA) eğitim ve öğretimi mekândan otonom hale getirmiş, öğrencilerin bilgiye ihtiyaç duydukları her anda erişebilecekleri bir platform olmuştur. Eğitim-öğretim alanında büyük ivme yakalamış ve eğitimin yeni bir yüzü olan EBA platformu öğrencilerde fırsat eşitliği yaratmış, ekonomik durumdan veya ulaşımdan kaynaklı problemlerle bilgiye erişimde problem yaşayan öğrenciler için büyük kolaylık sağlamıştır. FATİH Projesi'nin beş ana bileşeni kapsamında farklı alt projeler geliştirilmiştir. Bunlar: Donanım, Altyapı, Eğitim Bilişim Ağı (EBA) Projesi ve FATİH Projesi Öğretmen Eğitimidir (Candeğer, Mete ve Büyükköse, 2017:13).

EBA içerik olarak zenginleştirilse de burada büyük oranda sorumluluk öğretmenlere düşmektedir. Öğretmenlerin EBA'ya yönelik tutum ve davranışları ortaya çıkarılmalı ve bu tutumlara yönelik çalışmalar yapılmalıdır (Uğurlu, Gürsoy, 2018:40).

5. SONUÇ

Geçmişten günümüze kadar yaşanan teknolojik değişimler ve gelişimler, globalleşen dünyanın küresel bir köy haline gelmesini sağlamış, internet kullanımının artmasına bağlı olarak birçok alanda emeğe, iş gücüne bağlı sorumluluk azalmış ve bilgiye erişim daha kolay hale gelmiştir. Endüstri 4.0 ile birlikte üretim mekanizmaları boyut değiştirerek yapay zeka ile birlikte insan gücüne ihtiyaç azaltmış buna bağlı olarak insanların yerini nisbi ölçüde robotlar veya robotik zekaya sahip makineler devralmıştır. Bu türden gelişim ve değişimlerin eğitim alanında kuvvet kazanıp yer bulması bilgiye erişimde yaşanan ulaşım gibi zorlukları ortadan kaldırıp sosyo-ekonomik alanda fırsat eşitliği yaratmıştır. Tüm bu gelişmelerin ışığında 21. yüzyılda endüstri, sağlık, eğitim ve diğer sektörlerde dijitalleşme kaçınılmaz hale gelmiştir. Dijitalleşme ile bilginin saklanması, bilgiye erişim çeşitli kolaylıklar elde etmiştir. Bu bireylerde bir rahatlama sağlayarak; öğrenci ve öğretmen sorumluluklarında ve rollerinde değişikliğe yol açmıştır. Öğretmenlerde

aranan tecrübe git gide boyut değiştirir hale gelmektedir. Geleneksel eğitim modelinde aranılan deneyim artık yıllarca bir kurumda görev yapmış klasik öğretmen modelinden çıkıp, dinamik, dijital okuryazarlığa sahip, teknoloji ile arası iyi olan, kendini yenileyebilen öğretmen modeline kaymaktadır.

21. yüzyılda hatıra gelmeyen konuların en başında zaman mefhumu gelmektedir. Teknolojinin, dijitalleşmenin insanlığa sağladığı en büyük yarar zaman konusudur. İnsanlar elektronik ortamlar sayesinde yirmi dört saati farklı alanlara ayırabilmektedir. Dijitalleşmenin odağındaki insan artık alışverişini dahi zaman kaybetmemek için mağazaya gitmeden halledebilmektedir. Dijitalleşmenin eğitime etkisinin yakaladığı ivme zaman ve erişim boyutudur.

Ülkemizde eğitim-öğretim alanında yaşanan birçok gelişme olumlu sonuçlar doğurmakta ve eğitimde büyük yol almaktayız. Bunların en başındaysa FATİH projesi gelmekte ve bu projenin diğer bir alanı olan EBA gelmektedir. Bütün bu gelişmeler günümüz eğitim-öğretim alanına ışık tutmaktadır. Tüm dünya olarak yaşanan pandemi (covid-19) döneminde Ülkemiz aldığı kararlar ve tedbirlerle tüm dünyaya örnek olmuştur. Bunların en başında sağlık alanı olmak üzere, diğer alanlarla birlikte eğitim alanı da gelmektedir. Eğitim alanında bahsettiğimiz FATİH projesi kapsamında EBA; eğitim-öğretimde büyük görev üstlenerek dersleri dijital ortamdan tv, internet üzerinden öğrencilere sunarak eğitim-öğretime devam etmiştir.

EBA içerik açısından her ne kadar zenginleştirilse de bu konuda öğretmenlere büyük sorumluluklar düşmektedir. Öğretmenin EBA platformuna karşı tutumu önemlidir. Bu tutum öğretmenin geleneksel eğitim anlayışından çıkmasını gerektirir. Çünkü günümüzde bilgiye erişim çok kolay hale gelmiştir bu da öğretene ve öğrenene arasında, öğretene rolünü değiştirmiştir. Fiziksel olarak öğretene ve öğrenene aynı mekânı paylaşmamaktadır. Bu da öğrencilerin hayatının her anında her alanında mekândan bağımsız eğitim göreceklere gösterir niteliktedir.

Tüm yaşananlar gösteriyor ki dünyada dijitalleşme, yaşamı daha da kapsayarak ilerlemekte ve gelecek zamanlarda kendini güncellemeyen, dijital okuryazarlığa hâkim olamayan bireyler gerek eğitim alanı gerekse diğer alanlarda sorun yaşamaları kaçınılmaz olacaktır. Dolayısıyla dijitalleşme çağı başlamış ve dijital ortamlar geçmiş dönemlere göre eğitimde kendisini daha yakından göstermekte ve etkisini hissettirmektedir. Eğitim-öğretim alanında öğretmenlere düşen görev ise; kendini güncellemek ve çağa ayak uydurabilmektir, tüm bunların nihai amacıysa ilimin bilimin ışığında bilgili, donanımlı, duyarlı nesiller yetiştirebilmektir.

KAYNAKÇA

- Akbulut, M. (2020).Dijital Teknolojilerin Eğitimde Etkin Kullanımı. Bilim ve Teknik Dergisi.
- Atas, H., Gündüz, S. (2020). Yükseköğretimde Dijital Dönüşüm.
- Ayan, E., (2018). Öğretmenlerin Eğitim Bilişim Ağı İçeriğini Kullanma Ve E-İçerik Geliştirme Durumlarının İncelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi).
- Bozkurt, A. (2019). Türkiye’de E-Devlet Uygulamaları ve Dijitalleşme. (Yüksek Lisans Tezi).
- Candeğer, Ü., Mete F. ve Büyükköse, Ş. (2017). Milli Eğitim Bakanlığı Eğitim Bilişim Ağı’nda Bulunan Kavram Haritalarının İncelenmesi. Kafkas Eğitim Araştırmaları Dergisi, 4.
- Çallı, İ., Torkul, O. ve İşman, A.(2014). Sakarya Üniversitesi’nde Uzaktan Eğitimin Dünü Bugünü ve Geleceği. Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 3.
- Fermanoğlu, M. (2020). Medyanın Dijital Dönüşümü ve Dijital Medya Türleri. G. Telli ve S. Aydın (Ed.) *Dijital dönüşüm* (ss:217). Topkapı-Zeytinburnu/İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Gerede, P. (2019). Eğitim Bilişim Ağı (EBA) 4. Sınıf Ders İçeriklerine Yönelik Videoların Çoklu Ortam Tasarım İlkelerine Göre İncelemesi. (Yüksek Lisans Tezi).
- Karakaş, S., Rukancı, F. ve Anameriç, H. (2009). Belge Yönetimi ve Arşiv Terimleri Sözlüğü.
- Karakaş, Y., (2019).Dijitalleşmenin Modern Gündelik Hayata Yansımaları ve Hikikomori Örneği. (Yüksek Lisans Tezi).
- Karasar, Ş. (2004). Eğitimde Yeni İletişim Teknolojileri İnternet ve Sanal Yüksek Eğitim. The Turkish Online Journal of Educational Technology.
- Öztemel, E. (2018). Eğitimde Yeni Yönelimlerin Değerlendirilmesi ve Eğitim 4.0. Üniversite Araştırmaları Dergisi, 1.
- Sarsıcı, E. ve Çelik A. (2019). Eğitimde Dijital Dönüşüm İçin Bir Model Önerisi. S. Karataş, E. Çakmak ve Y. Doğan (Ed), Uluslar arası Eğitimde ve Sosyal Bilimlerde Yenilikler Sanal Sempozyumu Bildiriler Kitabı içinde (ss. 340). Gaziantep: Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Adıyaman: Adıyaman Üniversitesi.
- Şahinaslan, Ö. (2020). Yeni Nesil Teknolojiler. G. Telli ve S. Aydın (Ed.) *Dijital dönüşüm* (ss:32). Topkapı-Zeytinburnu/İstanbul: Kültür Sanat Basımevi.
- Uğurlu, B. ve Gürsoy, G. (2018). Eğitim Bilişim Ağı Tutum Ölçeği: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama, 2.
- Taşkıran, A. (2017). Dijital Çağda Yükseköğretim, Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi.
- T.C. Milli Eğitim Bakanlığı (2013). Dijital Çağ ve Öğrenme Kültürü, Ankara.
- <http://fatihprojesi.meb.gov.tr/icerik.html> E.T. 01.06.2020).